

Mattor, Gardiner

Möbeleringsartiklar

"Oil cloth" för golf från 25c. Mattor från 40c. yard
Linoeum mattor från 50c. "Rugs" från \$5.00
Spets gardiner från 50c. par
Stufbitar till nedsatta priser.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Vår-rengöringen

Kom och se på våra mattor! Vi ha en stor sortering i pris-
gen från \$5 till 45.
Linoeummattor från gamla landet. Kom och se vårt stora
lager.
Våra barnvagnar blifva snart utsålda. Kom och köp medan
det finns goda urval.
Som vanligt stor sortering möbler till utomordentligt låga
priser.

323 & 325 SECOND ST. SOUTH.

Horn & Taylor

RIDEOUT & CO.

Just nu ha vi fått ett stort lager barnvagnar etc. Nyaste
modeller och moderata priser.
Kom och se!

H. RIDEOUT & CO., 401-3 Second Street, Kenora

Robson & Peterson

MAIN ST., KENORA

föreläsa nya och begagnade
möbler, m. m., till billiga
priser. Verkställa dyttningar
till moderata priser.
20 procent rabatt för kon-
stant.

TELEFON 202.

Swanson & Sandström

SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora

Tillverka utomordentligt väl-
sydda kostymer efter senaste
modet till resonabla priser.
Stadens enda svenska Skräd-
erfirma. Reparering och
prässning utföres skrymsamt
och väl. Kom ihåg oss vid
föreläsningsbehov.

John Anderson

Snickare och Byggmästare

Box 16.

Bästa arbete till billiga priser.
Affischering verkställes.
SECOND ST., KENORA, ONT.

SKANDINAVISKA BUTIKEN

för alla sorters sötsaker, Läsk-
drycker, Frukter, Tobak, Smör
och Cigarer. Särskildt tillämpligt
Högkvarteret för Skandinaviska,
HENRY LEA

Main St. Kenora, Ont.

IMPERIAL BANK

of Canada

"TABLERAD 1875"

HEADOFFICE: TORONTO.

Ankter. Kapital \$10,000,000.00
Reservfond \$5,000,000.00
Totala Tillgångar \$15,000,000.00
(eller Kronor. 185,000,000.)

Vexlar eller "Money Or-
ders" utfärdas, betalbara
till fulla värdet i Sverige och
Norge eller hvarje annan
plats i världen.

Högsta ränta gifves på
sparbanksskattningar från
\$1.00 och mera.

J. WALKER,
Manager Kenora-filialen.

enot mig. Jag hade visserligen lagt
märke till honom långt förr, hans
bleka, besynnerligt afmagrade ansik-
te, ur hvilket ögonen storta och sorg-
liga lyste fram det smutsgråa, half-
länga håret och de klokkande händ-
erna, allt bildade en egendomlig och
grotesk harmoni med den sneda för-
krympta kroppen, hvilken dessutom
vanställdes af en stor pöckel på
högra skuldran.

Sådan såg han ungefär ut i sina
slutna nästan trasiga grå kläder, den
urbleka vita yllekjortan och de
klumpiga, spikbeslagna skorna.

Jag minns att jag, när jag första
gången iaktog honom, endast kände
en rent estetisk motvilja och förund-
rade mig öfver att ett dylikt mon-
strum regelbundet serverades på en
offentlig lokal, ty det var icke tve-
vel om att han intog sina måltider
här — jag hade sett honom allt för
ofta och vid olika tider på dagen.

Jag hade senare äfven iakttagit den
omson, med hvilken han alltid sökte
ut åt sig en undanskymd ensam plats,
att han alltid vände ryggen mot väg-
gen, hvarigenom han i sittande stäl-
ling förlorade något af det groteska
i sitt utseende.

Han var alltid ensam, ehuru de fle-
sta tycktes känna honom och för-
nåddesfullt hälsade på honom, han ta-
lade aldrig till någon och gjorde sina
beställningar med låg, mild röst.

Jag fick en gång tillfälligtvis höra
denna röst och erfor då det första
sympatiska intyget, hans stämma
var af en underbar djup klang och
ungdomlig som hos ynglingar strax
efter målbrottet.

Och det var med denna röst han
bad om platsen vid mitt bord. —
Jag böjde samtykande på hufvud-
et och han slog sig tyst ned mitt
vid mig.

Men jag kände dock att hans dunk-
la sorgsna blick ständigt hvilade på
mitt ansikte, och det förvånade mig
icke att han omsider tilltalade mig.

Han frågade om jag var främling
och om anledningen till att jag valt
denna afsides belägena stad till vist-
elseort, han nämnde något om trakten
skönhet och talade om folket där —
alla hans ord rörde den fint bildade
mannen, och den sympati jag kände
vid ljudet af hans röst växte nu och
omfattade hela hans person — jag
sagde nästan kunna säga att jag blif-
vit vänner på denna korta stund.

Men det var först några dagar se-
nare jag riktigt lärde känna honom.
När han märkt att jag ej ogillade
hans närvaro vid mitt bord, slog han
sig regelbundet ned hos mig, men han
stannade aldrig till jag slutat min
måltid, med en ursäkt reste han sig
alltid och skyndade ut innan jag hun-
nit följa honom.

I början antog jag att han af fin-
känslighet ej ville besvara mig med
sitt sällskap på gatan, jag hade märkt
hur fruktansvärdt han led af sitt ytt-
re, men jag fann snart att det måste
vara en annan anledning.

Jag föresatte mig att utforska den.
Men han förekom mig.

En dag sade han:

— Om ni ej har något annat för er,
skulle vi ju kunna göra en promenad
ut åt stranden, vädret är mildt och
vågorna ligga torra i solskenet.

Jag samtyckte och vi gingo till-
sammans ut i den härliga, hvita våg-
dagen. Människorna på gatan såg
efter oss, och här och där i folkets
drogs en garlin under och ett nyfiken
ansikte tittade fram mellan pelaga-
nierna — han gick tyst vid min sida,
och jag följde den väg han gick för,
änk i mina egna funderingar.

Vi stannade framför kyrkogården,
han öppnade grinden, och när jag
försvann upp, mötte jag blott hans
sorgsna ögon och något som såg ut
som ett leende vid munpartiet.

Det är ett litet bit buggig, när
jag lämnat er, sade han sakta, jag
hade visserligen ej tänkt att det så
skulle bli i dag, här är jag i mitt
sällskap, men jag har fattat förtroen-
de för er — kom, och jag skall visa
eder en plats här ibland de döda,
hvarur mitt eget lif hämtar all sin
närning, liksom värblommorna som nu
knoppas och spricker ut öfver gravar-
nas jord.

Jag såg honom stå där i solskenet,
väntande, ännu mer grå och afskrä-
ckad i det obarmhärtiga, skarpa lju-
set — jag blef nästan hemsk till
mod, han såg mig tveka, och hans
ansikte märkade till tårer.

Då steg jag in, och han ledde mig
till ett bort mot en grav af värblom-
mor under en hvit sten och bakom ett
svart, smalt jängall.

På stenen stod blott ett namn —
en kvinnas i enkla guldbokstäver och
därunder "död vid 19 års ålder".

Jag såg åter på honom, på hans
bajda, blottade hufvud, och jag frå-
gade med e. röst, som jag tyckte en-
dast kunde uppfattas af mig själf —
hvem var hon?

— Min älskade!

Han tog åter på armen och förde
mig, utan att yttra något vidare, till
bakom honom gaterna upp mot ett
grått, palatsliknande hus och bad mig
stå upp och höra förklaringen.

Vi gingo upp för några trappor,
han öppnade en dörr, och jag kom in
i ett rum, där väggarna voro bekläd-
da med bokhyllor där dagens
dämpad till skyning genom förläsa-
na, tiocka, bronsfärgade gardiner, och

luften var fylld af en söt blomster-
doft.

Han bad mig taga hatt och rock af
och gjorde själf detsamma, därpå
öppnade han åter en dörr, som förde
till ett inre rum och bjöd mig med en
händerelse stiga på.

Det var härifrån blomsterdoften
utströmmade.

Ty hela detta rum var fylldt af
blommor. De stodo öfverallt i smala
vasar och bredbuckiga krukor, på bord
och athenienner, och de samlade sig
omkring ramen af ett porträtt af en
ung, blek flicka med ett sjunkligt ut-
seende klädd i hvitt, hvilken stod in-
tad mot ett bord.

Rummet liknade en kvinnas boudoi-
r, och häpen iaktog jag plössligt
bredvid toalettspeglarna en blå silkes-
kjol med skarp öfver ett par små
broderade tuffor i samma färg.

Det var här hon dog, sade han.
Och vi gingo åter ut i det yttre
rummet. Han bjöd mig en cigarrett
ur en liten japansk skål och började
berätta.

— Det är så många år sedan. Jag
var då en yngling på aderton år, hon
ungefär lika gammal, och båda hade
vi kommit hit för att söka bot för
samma lidande. Jag var den gångne
lika afskräckad som nu, öfver mitt
ansikte och min gestalt har aldrig le-
gat det skimmer, denna glans, som vi
kalla ungdom, och som under vissa
ögonblick kan göra äfven den fula-
ste vacker. Människorna vekso undan
för mig, de stora medlidande och
skyggt, de små barmhärtigt skrat-
tande åt mina lyten eller förskräckta
gömmade sig — jag kände det allt
med mina ögon års gränslösa smärta,
och det fanns stunder, då jag önska-
de mig döden.

Så kom hon.

Hon var den enda, som talade till
mig, och när jag efter de första ord
vi bytt, såg henne gå bort öfver vä-
gen nere vid stranden, kysste jag
marken där hon ståt.

Hon talade till mig så vänligt och
mildt och såg på mig med sina goda
ögon som om jag hade varit skapad
liksom de andra. Det hände allt mer
ofta att hon gjorde mig sällskap när
jag ensam dref omkring nere vid haf-
vet, och under dessa promenader väx-
te upp hos mig en nästan religiös kär-
lek, en sådan som jag föreställer mig
den unge munken måste hysa för na-
domnan i rosenkapellet.

Jag gick och bar på denna känsla
utan att hon därom visste, min stum-
ma lycka fick hon heller aldrig veta,
men när jag trodde mig obemärkt,
stäl jag de blommor hon plöckat vid
vägen och tanklöst bestade ifrån sig,
och jag gömde dem vid mitt hjärta,
så som andra män gömma sina älska-
des ynnestecken.

Så gick sommaren.

Folket började tala om moss, jag för-
färades ofta vid tanken på att hon
skulle få veta något om detta tal och
så draga sig tillbaka — det gick dock
aldrig så långt — en dag i augusti,
när de första astrarna började blomma,
dog hon här i detta rum, som ni
nysse dock och som ståt öfverallt i nu
öfver tjugo år.

Jag var vid hennes dödsbädd. —
Hon gaf mig som minnet det porträtt
ni såg därinne.

Jag reste hennes gravfärd, jag ly-
skades få hyra dessa rum, där hennes
andaredakt ännu var kvar, och jag
fylld dem och har alltid fyllt dem
sedan dess med de blommor hon älska-
de.

Sedan dess har jag blifvit här, den-
na plats har blifvit mitt hem, och när
jag en gång skall hvila kall och hvit
därinne, skola väl barnhärtiga min-
niskor taga vård om min döda kropp.

Han tystnade.

Cigarretten sloknade mellan mina
fingrar och ur dunklet, som långsamt
trängde fram och omslöt oss, hörde
jag en sakta, undertryckt grät. —

Några dagar därefter för jag, men
när jag tänker på staden, hur den låg
där i det hvita solskenet med sina
små hus och trädgårdstappor och det
maktiga hafvet bakom — står den
puckelryggen liksom fram som ett
af de mest tragiska jag känt, bakom
hans berättelses knappa form anar
jag innehållet af hans kärleks lidan-
deshistoria.

En.

En regnlag i London beräknas ko-
sta en samant butiksägarna i West-end
ett par millioner kr. i form af mindre
omsättning.

Den största badsvamp man någon-
sin funnit höfde hemma i Medelhaf-
vet och mätte öfver 3 fot i genom-
snitt och 10 fot i omkrets.

I de flesta civiliserade land, med
undantag af Irland, Italien och Bul-
garien, är dödsprocenten lägre bland
kvinnor än bland män.

J. D. Rockefeller skulle förlora be-
la sin förmögenhet om han skulle för-
söka att finna en bättre medicin än
Chamberlain's Kolik. Kolera och
Diarré liknande, som botas alla akuta
magtjukdomar, ärvar och en som
profrat det vet att en bättre medi-
cin ej kan finnas. Saljes hos alla
handlande

Blyerts pennors till- verkning.

Konsten att framställa blyertspennor
är ej särdeles gammal. Enot slutet
af sextonde århundradet kom den,
förmödligen från Italien, till Tysk-
land, hvarest Nürnberg snart nog blef
medelpunkten för industrien. Denna
stad är ännu i dag den största pro-
ducenten af blyertspennor.

De äldsta pennorna gjordes af en
utomordentligt ren grafitsort, som fö-
rekom i Borrodale i England. Grafit-
sten sändes äfven i tunna skifvor och
dessa åter i fyrkantiga stafvar, hvilka
infattades i ett tråbölje. Grafitorna
vor emellertid ej synnerligen rika,
och för att hindra en alltför snabb
utsmältning, tillät man blott sex ve-
kors årig bytning.

Trots det enorma priset och trots
strängt förbud att utföra blyertspennor
utskändt grafitorna snart. Man
måste nu använda grafit från annat
håll. Fyndigheterna i Bajer och
Böhmen, som nu fingo lämna råma-
teriet, gäfvö dock mycket ören va-
ra. Inblandningar af stenar och jord-
arter omöjliggjorde en direkt tillskär-
ning af stiftet. Minerala måste först
söndermalas, stenarna aflägnas och
de jordartera förenas genom borti-
skaffas genom slanning. Grafitpuff-
ret händades sedan med spetsglas,
läck m. m. till en seg deg, hvilken
torkades och af hvilken man därefter
skade stiftet. De på detta sätt fram-
ställda pennorna voro emellertid
spröda och hade dålig affärgnings-för-
maga.

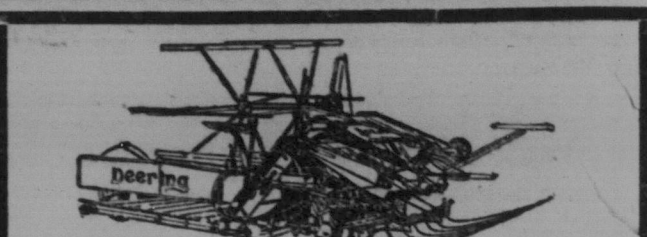
En viktig förbättring, bestående
af tillsats af lera till grafitpuffret, in-
fördes år 1795 af fransmannen Ja-
ques. Genom denna inblandning höjdes
hållfastheten och skrifförmågan, och
det blef dessutom möjligt att genom
ändring af blandningsförhållandena
framställa pennor af olika hårdhets-
grad.

Nu för tiden bearbetas grafityndi-
gheter på Ceylon, i de Saksiska
bergen, i Sibirien, i Belgien, i Cali-
fornia, på Nya Zeeland med flera
ställen. De gröfre föreningsarna af-
lägnas på platsen, hvarefter materia-
let vidare reser i fabriken medelst
slanning. Grafitpuffret blandas i fuk-
tigt tillstånd med lera i med röverk-
försedd kvarnar. Därefter förtres-
sat de mesta vattnet och massan
torkas svagt. Nu vidtager förmör-
ning af stiftet. Denna sker i lodrätt,
upp till öppna cylindrar, i hvilka botten
är fastsatt i en ådelsten med rundt el-
ker kantigt hål. Genom dessa pressas
långsamt den mjuka massan i form
af långa stänger. Dessa lufttorkas
först och torkas sedan i långa i vär-
mekamrar. Sin hårdhet och skrifför-
maga erhålla stiftet först efter brän-
ningen. Denna sker i fyrkantiga lå-
dor af eldfast lera, i hvilka stiftet
inlaggas betäckta med aska. Bränning-
en företagas vid en temperatur af
1,400 grader.

Materialet för färgstiften undergår
ungefär samma malnings- och press-
ningsprocesser, men de brännas ej,
utan torkas endast. Som färgen an-
vändas beräknadt eller ultramarin
för blå färg, cinnober eller blodsten
(en jernmalin) för röd färg. Som
bindemedel begagnas vanligen gum-
mi. Stiftet måste vidare indränkas
med något fett för att erhålla affär-
ningsförmåga. Konjerpennor (anilin-
pennor) framställas genom tillsats
grafitblandningen af tjärfärgsäm-
nen, konstgjorda färgämnen, som be-
redas af produkter i stenkolkstjärn.

Träet till de bättre pennorna utgö-
res af s. k. cederrä från den i Nord-
amerika förekommande virginiska
nen (Juniperus virginiana). Detta
trä är mjukt och lätt att skära. Till
billigare sorter användes asp, hvitbök,
lön m. m. Cederrä skäres i form
af tunna bräder, och dessa befrias
genom garfning och uttjucking från
harts. I bräderna flyttas därefter
en rad rännor af samma form som
blyertspennorna. Flera pennor framstäl-
las således samtidigt ur ett enda brä-
de, det vore nämligen opraktiskt att
vara fattningen särskildt för hvarje
penna. Blyertspennans bestyrkas nu
med lim och inlaggas i rännorna,
hvarefter bräderna flyttas och be-
täckes med ett planlyft, täckbrä-
de. De limmade bräderna fastspänns
i träramar och ställas till torkning.
Därefter afskäras de till penlängd
och ändar afsägas. De äro nu färdig-
a att sändas äfven i skilda pännor.
Efter söndergången följer polering,
hvarefter de föras förbi ett genom
färgad glänsande flisa, som påsmetar
den i tjock färglag, hvilken sedan
medelst filvalar likformigt förle-
tas öfver hela ytan. Vid denna pro-
cess nedsmutas dock ånklarna, hvar-
för pennorna därefter komma i en
erkelsås, som från hvarje ände af-
skär ett tunnt spån.

Pennorna äro nu färdiga till stämp-
ling. För finare pännor verkställes
denna för hand. En strimma af blad-
guld eller bladsilver lägges på pen-
nan och stämpeln påtryckes, hvarefter
öfverskottet af bindmetallen bort-
sopas. Billigare sorter märkas med
stämpelmaskiner. Pennorna framstäl-
las under stämpeln, hvilat vid sin
sidorörelse från en vals matas med
stämpelfärg af aluminium eller bron-
spulver.



Tänk på Eder skörd detta år

Erinra er förra årets skördetill. Fick ni då all tillbörlig vinst af
eder acres? Eller förlorade ni en värdefull tid genom krangel och
missöden med edra maskiner? Fick ni all er sad skuren — äfven
om den trasslat eller "lagt sig" — eller blef mer eller mindre osu-
ret. Fråga er själf: "Erhöllde jag i fjor bästa möjliga resultat med
mina skördmaskiner, och hur kommer det att bli i år?" Om icke
— Nu är tiden att välja en maskin som ger er skörd — på kortaste
tid och med minsta möda. Den maskinen är Deerings. Den lämnar
det bästa resultat, och den är konstruerad just för canadensiska
farmar.

Deering Lindaren är synnerligen lätt att sköta. Den är en stark
maskin. Den går aldrig sönder. Den har en mycket lätt utväxling och
kan utan svårighet användas för olika sädeslag och olika åkerfält.
Ni blir säkerligen belåtna med en Deering. Det är en bepröfvad
maskin. Utom bindare ha vi äfven andra Deeringsfabrikat, som t.
ex. slåtter- och skördmaskiner samt maskiner för plöjning och sa-
ning. Deering agenter, sälja sålunda I. H. C. gasolinmaskiner,
grädiseparatorer, gödselspridare, vagnar, höpressar och motorlås-
vagnar.

Skaffa er kännedom om och drag nytta af Deeringfabrikaten.
Begär katalog och närmare upplysningar af vår platsagent eller
skrif till närmaste filial.

CANADIAN BRANCHES: Brandon, Calgary, Edmonton, Hamilton, London, Montreal,
Ottawa, Regina, Saskatoon, St. John, Winnipeg.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA
CHICAGO, U. S. A.

ENIT CHI

Port Arthur och Fort William

SKADAN AF TE-DRICKNING.

I en nyligen utkommen engelsk
bok med titeln "Livets och hälsans
lagar" ger författaren en innehålls-
rik redogörelse för, hur man skall
kunna undvika allt "kottets" onska
och på bästa sätt nå vägen till häl-
sa. Bland annat har han också myc-
ket att säga om tedrickandet, sär-
skildt om stark sådant.

"England och dess kolonier konsu-
mera alltjämt mer te för invidu-
ar än någon annan nation i världen. Den
årliga konsumtionen af te per individ
i Frankrike visade sig vara 1 uns, i
Tyskland 2, i Österrike 1, i Italien 1,
i Storbritannien 98, under det att medelta-
let för de tio sista åren i Australien
var 116.8 per individ.

En engelsk läkare säger, att "dess
bruk i måttliga kvantiteter aföljes
ej af farlig reaktion och är ej skad-
lig för någon del af kroppen". Man
må läggas märke till, att detta påstå-
ende är mycket försiktigt och att be-
läs saken hvilat på frågan om måttlig-
heten.

Just här är det som svårigheterna
resa sig, och jag tvekar ej att säga,
att tillsammans med alla så kallade
stimulantia, är tedrickningen mycket
oftare åtföljd af kronisk berusning
än vanligen antages.

De som lida därför råga ej
omkring på gatorna liksom de som
äro under alkoholsens inflytande, men
de kunna förte muskeldärning, öre-
gelbunden hjärtsvikt, andnöd,
nervositet åtföljd af dålig matsmäl-
ning och andra svåra själsliga eller
fysiska lidanden.

Jag har gjort många observationer
på personer, som lida af periodisk
hufvudvärk, ibland åtföljd af illamä-
ende, ibland icke. Då patienterna ne-
kade att antaga purinrikt diet, blefvo
de öfvertalade — som en kompromiss
— att sluta upp dricka te, kaffe och
chokolad. I alla fallen försvann huf-
vudvärken en tid och kom ej igen,
ehuru under sex månaders tid små do-
ser af dryckerna sändes.

Helt tydligt orsakades sådan hufvudvärk
af fördrandet af större doser koffein,
än kroppen kunde tåla, men närhåst
giftens nedbringades till det
kvantum kroppen kunde uthärda,
upphörde de svåra verkningarna.

Det anses i allmänhet som ett fak-
tum, att de, som förlita sig till te och
kaffe såsom stimulantia, skaffa sig
svårigheter och besvär för framtiden,
ty reaktionen måste någon gång kom-
ma. Men de dörmot, som förtära
dem blott för att sitta smek på vat-
ten eller mjölk behöfvs ej vara rä-
da att framkalla koffeins fysologi-
ska verkningar med ty åtföljande
skada för sina kroppar.

Konstgjorda tämlar ha anträffats
i källarna af mumier från etrusiska
gravar, härrörande från sextio år-
hundradet före vår tidräkning.

I de prästentiska kyrkorna i U.
S. A. fanns stlplattor för 38,282,742
under det i autoliet församlingsmed-
lemmar uppgår till 20,287,742.

Dr. M. Mecklenburg,

Specialist som ögonläkare och op-
tiker. Glas passas och glasögon pro-
vas.

KONTOR:
McEachern Drug Store, Port A.
thur, dagligen från 9 till 6 e.m.

Kyrkotiser.

Svenska lutherska församlingen.

Predikan: Port William kl. half 4
söndags e.m.; i Port Arthur i Fin-
ska kyrkan hvarje söndags kväll
kl. half 8. Söndagskola kl. 2 e.m.
i Port William. — Kvinnoförenin-
gen och ungdomsföreningen i Port
Arthur möta hvarannan onsdags
kväll.

Pastor C. O. Olander tjänstgör i
Sv. luth. kyrkan i Port William den
förste och tredje söndagen i måna-
den i Port Arthur i den finska luthers-
ka kyrkan samma söndagar klockan
half åtta på aftonen. Han träffas fre-
dagen före söndagen i sin rum
611 South Main street, Port William.
Alla andra pålysningar göras vid
gudsstämman.

Skand. Baptistkyrkan

Hörnet af Second & Dufferin.

Port Arthur, Ont.

Söndagar: Predikan kl. 11 f. m.
och half 8 e. m. Söndagskola kl.
half 3.